

- Clericos negotiatores peccatum mortale est.
- 84 Deponendus est Episcopus negligens purgare suum diocesum ab hereticis.
- 85 Debet curare exequitionem ultimarum Voluntatum, neque excusatur ex ignorantia Juris, vel facti num. 86. & reputatur peccatum mortale 87.
- 88 A subdito excommunicato cum debita reverentia, & signis penitentiae expeditus Episcopus debet absolutionem impendere, alias propter eius negligentiam devolvitur jurisdictione ad superiorum.
- 89 Episcopus convertens sua diligentia populum ad fidem, qui alias spectabat ad alium Episcopum negligentem, contra eum prescribit triennio; non verò breviori tempore, nisi diligens Episcopus premoneat Episcopum negligentem n. 90.
- 90 Episcopus negligens procedere contra disseminantes errores in fide puniendus est, usque ad privationem.
- 92 Sanctus Carolus Borromeus zelo exarsit in Episcopum, qui dicebat, sibi in suo Episcopatu nihil superesse agendum.
- 93 Episcopus negligens solvere debita a se contraacta, vel cedens, vel decedens, adhuc teneatur ea solvere.
- 94 S. Cyprianus enumerat negligentiam Episcopi, inter abusiones.
- 95 Gravis culpa est in Episcopo non audire promptè, & facile omnes, & quoscumque audienciam a xpistulantes.
- 96 Paenitentia purgatorii, quas passi sunt aliqui Episcopi negligentes.
- 97 Referuntur gravia incomoda, quæ sequuntur, si Episcopus negligat audire prudentum consilia, num. 98. examinatur quando hæc negligentia sit peccatum mortale, & num. 99., maxime in collatione Ecclesiæ Parochialium.
- 100 Nemo temere audeat Episcopum corripere negligentem, & qua reverentia, & humilitate procedendum in eo casu.
- 101 Episcopus intentus negotiis secularibus, aut polliticis; facile erit negligens in spiritualibus, & in suo Episcopali munere.
- 102 S. Carolus Borromeus Episcopus Mediolanensis duos monitores prudentes sibi constituit, qui quotidie ipsum admonerent de suis defectibus, & neglectis, reprehensibilis enim est, qui renuit admoneri etiam a subdito.
- 104 Negligente Episcopo, & ejus Vicario expedi-

- re causas in termino assignato à Trid., cause avocantur ad superiorem, si in termino prius praefixo non expedit, quia debet prius constare de culpabilis Episcopi negligentia, num. 105.
- 106 Episcopus non concinxitur de negligentia per viam querellæ, sed per prefixionem termini.
- 107 Negligens aquirere hereditates, & legata sue Ecclesie relicta peccat.
- 108 Si Episcopus, quocumque ex capite motus, negligat corripere Clericum concubinarium notorium, ex eo tamen non sequitur licere fidelibus ejusdem Sacerdotis audire sacrum, quia negligentia Episcopi non potest facere id esse licitum, quod de Jure est prohibitum.
- 109 Nequit Episcopus sine gravi culpa negligere, si Sacerdos, vel etiam clericus in scenicis representationibus, vel tragicis spectaculis musicali metro decantet, quod latius examinatur numeris 110. 111. 112. 113.
- 114 Neque potest tacendo permittere, quia sacerdotalis dignitas valde de honestatur, incurrit infamiam num. 115. 116. 117., & alia, quæ nimis vilem redditum clericalem gradum, & sacerdotalem dignitatem num. 118.
- 119 Dictum D. Io. Christopheri, quod multo plures Episcopi pereant, quam salviant, propter alienas culpas, quas non curarunt.
- 120 D. Caroli Boromei Monita ad Basteum Cardinalem. qualiter deberet familiarium cura gerere.
- 121 Episcopus babens redditus ultra necessitatem, tenetur ex eis Ecclesiam, & domum Episcopalem reparare, alias negligentia culpatur.
- 122 In minoribus Episcopatibus non habere ultra necessitatem, quando redditus non excedunt seuta 700. declaravit Rota.
- 123 De negligentia Episcoporum plura leguntur in Epist. 2. B. Clementis Papæ remissive.
- 124 Episcopus qui non curat causas miserabilium personarum celeriter expediri qua fieri potest, negligens est; & ad hoc debet frequenter carcères Visitare, vel visitari facere.
- 125 Reservatur particula Epistolæ Damasi Papæ de negligentia Episcoporum, qui aliis committunt Vices suas, ut ipsi aut otio, aut negotiis secularibus vacent.
- 126 Ex cap. 2., & 3. Apocalypsis revelavit Deus aliquot negligentias, & omissiones Episcoporum, & quam subtiliter de eis judicet.

ARTICULUS XVII.

De Negligentia Episcoporum.

Si præfet in solicitudine, ut hinc exordiar cum D. Paulo ad Rom. c. 12., nam si in cæteris negligentia, grave peccatum est, in Episcopis, gravissimum certe judicatur propter gravitatem damni, & præjuditii, quod ex ea sequitur animabus sibi commissis, ac multoties irreparabile, ad notata per Tusc. Vers. negligentia consil. 33. nu. 16., propter quod delictum omissionis,

2 plerosque Episcopos damnari, scripsit Speculator, referendo alterius Episcopi dictum, decis. 126. num. 30., qua propter, Beda in Matthæum, relatus in c. Nec sufficere 8. q. 1. ait, non sufficere Episcopo ad salutem suam si turbis negligentium adequetur, & Sixtus V sua constit. 92. incipit. Cum sacrosancta S. ad finem notat, quod Dormientibus Pastoribus, inimicus homo superseminavit Zizania in Ecclesia Dei, Idem Apostol. c. ad Timot. 4. ait (noli negligere gratiam, quæ in te est) & Currus Ezechieli. c. 1., descriptus Ecclesiam demonstrans, animalia illum trahentia Reatores Ecclesiæ, & Pastores præsignantia, quos Spiritus Sanctus posuit regere Ecclesiam Dei, describuntur plena oculis ante, & retro, quia Episcopo semper vigilandum est, non negligentia torpore otandum, quod, & sepe Paulus ad Titum. c. 3. enixe suadere conatur (Tu vero vigilia, in omnibus labora.)

4 Præjuditia autem ex Episcoporum negligentia provenientia expressit Spiritus Sanctus, Ezechieli. 33., ubi quod (si speculator viderit gladium venientem, & non insonerit buccina, & populus se non custodierit, veneritque gladius, & tulerit de eis animam, ille quidem in iniunctate sua captus est, sanguinem autem ejus de manu speculatoris requiram) speculator autem nomine Episcopus designatur c. Cleros S. Episcopatus autem dist. 21., & idem est, quod superintendens, ac vigilans super animas suo Episcopatui, idest curæ vigilantæ, & pastorali sollicitudini commissas, ut docet D. August. lib. 19. de civitate Dei c. 19. relatus in c. qui Episcopatum 8. quæst. 1., ubi quod Episcopus debet ad-

5 vertere, & intelligere se non esse Episcopum, qui præfesse diligit, non prodesse, & D. Greg. in Ezechieli. c. 33. homil. 11. in verbo speculatorum dedi te Domui Israel, ait, quod Speculator non est, qui in immo est, id est somno, otio, negligentia deprimitur, sedet, & oblivious omissione officium negligit, sed Speculator semper in altitudine stat, ut, quidquid venturum est, longe propiciat, & quisquis populi Speculator ponitur in alto debet stare per vitam, ut possit prodesse per prævidentiam, & Paulo post, ait, o quam dura mibi sunt ista, qui otiosis verbis sepe implicor atque ab exortatione, atque edificatione proximorum torpens, & negligens cesso, torporem meum, atque negligentiam video, & post multa, ad illa verba Profetæ (sanguinem de manu ejus requiram) ait, ipse bunc occidit, qui cum tacendo morti prodidit; ex eo ergo, quod tacuit, & neglexit corripere, id est reus mortis tenetur, neque meretur nomen Episcopi, neque ut Episcopus dignoscitur, qui taliter in Episcopali munere negligens est, ut ait, Greg. scribens Antiphonio subdiacono campanæ lib. 11. Epist. 29., relatus per Grazian. in c. poverit dist. 84., & c. nuntiatum ead. dist.

6 Quæ omnia ponderosis verbis expressit Concilium Trid. ses. 24. c. 1. de reform. de Justa, & saluberima electione Prelatorum, in fine, ibi, & bonos maximè, atque idoneos pastores singulis Ecclesiæ præficiat, ideoque, & magis, quod ovium Christi sanguinem, quæ ex malo negligentium, & sui officii immemorum pastorum regimine peribunt, Dominus noster Jesus Christus de manibus ejus fit requisitus.

7 De negligentia Episcoporum habetur in c. Nuntiatum est dist. 84., quod scribit Gregorius Antiphonio Subdiacono Campanæ lib. 11. epist. 29. per hæc verba. Nuntiatum est nobis Campanæ Episcopos, ita negligentes existere, ut immemores honoris sui, neque erga Ecclesiæ, neque erga filios suos paternæ vigilantæ curam exhibant, vel monasteriorum sollicitudinem gerant, seu in oppressorum, & pauperum se tui- tionem impendant, ideo bac tibi auctoritate preci-

pimus, ut eis à te convocatis ex nostro, illos mandato distriktè commoneas, quatenus desides, ulterius esse non debeant, sed Sacerdotalem se habere zelum, & solicitudinem opere doceant, atque ita in his, quæ eos justè, secundum Deum agere convenit, vigilantes existant, ut nullum nos de eis denuo murmur exasperet, si quem verò eorum post hæc negligentem esse cognoveris, ad nos eum sine aliqua excusatione transmitte, ut quam sit grave nolle ab his, quæ reprobabilia, & valde vituperanda sunt corrigi, regulari in se valeat distributione sentire.

8 Ex qua Epistola, gravioribus quidem sententiis tanto Pontifice dignis, conscripta, notat glos. in Vers. Vigilantes, quod Vigilantibus Jus scriptum est, unde cum Episcopus negligens, non sit vigilans, nullum potest consequi Juris beneficium.

Ita in Vers. Aliqua excusatione, desumit argumentum, quod damnatus de negligentia, neq. habet beneficium appellationis.

Et in Vers. in se valeat (quia si stultus fuit in culpa, sapiens sit in poena).

9 Ex quibus colligat lector prudens, quantum vilescat Episcopus negligens, ut à glossis appelletur stultus in culpa, & eius stultitiae remedium sit, quod fiat sapiens in poena, quod quidem tantæ dignitati indecens est.

10 Negligens Episcopus administrare sacramenta, quæ ad ipsius proprium officium spectant, ut confirmare &c. Peccaret, ut observat Tolet. in instruct. Sacerdotum lib. 5. c. 4., & post Genuensem, Barbosa de universo Jure Eccl. lib. 1. c. xi. num. 40. & seqq.

11 Et si daretur, Episcopus tanta negligentia vitiatus, ut esset inutilis, deberet ab officio deponi, prout de Praefecto provinciæ disponitur, in l. si quos Judices, & ibi glos. in Vers. Remotis C. de officio Praefecti Praetorium Orientis.

12 Et regulariter omittens, quæ sunt necessaria ad salutem animarum peccat mortaliter, quia agitur de jactura animarum, quæ sunt pretiosæ supra universum. Vivius commun Opin. lib. 1. opin. 30. num. 22., negligere autem, cum possis deturbare perversos, nihil aliud, est, quam fovere c. Facientis dist. 86. c. Negligere 2. q. 7.

Aptantur autem Episcopo, quæ de Papa legimus in c. si Papa dist. 40. ubi hæc Si Pa- pa (dicas si Episcopus, sive, & fraternali sa-

lutis negligens deprebenditur inutilis, & remissus in operibus suis, & insuper à bono taciturnus, quod magis officit sibi, & omnibus, nibilominus inumerabiles populos catervatim secū. ducit primo mancipio, id est diabolo Gheenæ, cum ipso plagiis multis in æternum vapulaturus.

13 Ad quæ respexit D. Augustinus Epist. 148. relatus in c. Ante omnia peto. dist. 40. scibens ad Valerium per hæc verba; Nihil esse in hac vita, & maxime hoc tempore facilius, & letius, & hominibus acceptabilius, Episcopi, aut Presbiteri officio, si perfundori, atque adulatoriæ res agatur; sed nihil apud Deum miserius, & tristius, & damnabilius. Item nihil est in hac vita, & maximè hoc tempore difficilius, labiosius, & periculosius Episcopi, aut Presbiteri officio, sed apud Deum nihil beatius, si eo modo militetur, quo noster Imperator jubet.

14 Atque de consimili negligentia redarguntur Episcopi expressis verbis Ezechiel. c. 34. ibi (Pastores audite verbum domini pro eo, quod facti sunt greges mei in rapinam, & oves meæ in devorationem omnium bestiarum agri, eo quod non esset Pastor, neque enim quæsierunt Pastores gregem meum, sed pascebant Pastores semetipos, & greges meos non pascebant, propertera, ecce ego ipse super Pastores requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius Pastores semetipos, & liberabo gregem meum de ore eorum, & non erit ultra eis in escam.

Hinc notat Navarra in c. Contrarium num. 18. de penit. dist. 5. Barbosa post alios in c. ea quæ num. 3. de off. Archid., quod Episcopi negligentes in iis, quæ facere tenentur ratione officii, commitunt peccatum mortale: Abbas in c. Nibil. de rescript., Felin. in c. 2. de tregua, & pace, c. si Papa dist. 40.

15 Quod etiam prosequitur D. August. bomil. in c. 13. Matthæi, dicens, cum negligentius agerent Prepositi Ecclesie, venit Diabolus, & super seminavit eos, quos malos filios dominus interpretatur, cum otio torpentes Episcopi, epi-

pi, episcopale munus negligant, ut plurimum sunt in causa, ut varii, & pessimi errores disseminentur, & idem August. lib. de Pastoribus sub num. 231., ait, Quid est frater? videtis, quam sit tacere periculum, moritur ille, & rectè moritur in impietate sua, & in peccato suo moritur, negligentia enim ejus occidit eum, nam Pastorem inveniet viventem, qui ait, vivo ego dicit dominus Deus, sed cum fuerit negligens, non admonente illo, qui ad hoc est præpositus, & speculator, ut admoneat, & ille justè moritur, & ille justè damnabitur; facit tex. in c. si Papa dist. 40. c. si Rector. c. Ephesii dist. 43.

16 Prosequitur autem Dominus Ezechiel. c. 34. pronuntiare pœnam, qua mulctabit Pastores, nempe Episcopos negligentes dicens, ecce ego ipse super Pastores requiram gregem meum de manu eorum, & cessare faciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius Pastores semetipos, & liberabo gregem meum de ore eorum, & non erit ultra eis in escam.

Hinc notat Navarra in c. Contrarium num. 18. de penit. dist. 5. Barbosa post alios in c. ea quæ num. 3. de off. Archid., quod Episcopi negligentes in iis, quæ facere tenentur ratione officii, commitunt peccatum mortale: Abbas in c. Nibil. de rescript., Felin. in c. 2. de tregua, & pace, c. si Papa dist. 40.

17 Ex quibus satis aperte colligitur, primo quod potissimum corrigerem subditos peccantes, est onus Episcoporum, quod si negligant, gravissime peccant, & tenetur reddere rationem de animabus ovium sibi creditarum, & hoc exprimitur ex verbis Ezechielis supra relatis (si viderit gladium venientem, & non insonuerit buccina), & ex aliis (quod infirmum fuit non consolidatis, quod ægrotum non sanatis, quod confractum non alligatis) atque certo maxima prudentia, sapientia, virtus, animi constantia, industria requiritur in Episcopo, ac propterea merito cura Episcopalis dicitur ars artium c. Cum sit, de ætat., & qualit., & ord. præfic., & tanto gravior est culpa, quanto præciosius est anima, quæ periret, qua nihil præciosius in toto mundo, juxta Math. c. 16., quid prodest homini si universum mundum lucretur animæ vero suæ detrimentum patiatur, aut quam dabit homo commutationem pro anima sua, & facit tex. in c. præcipimus

12. q. 1.
18 Et non solum homines de infima plebe, sed & nobiliores, Magistratus, & Principes, debent corripere Episcopi, quos viderint peccantes, funguntur enim officio patris: Immò in hoc Dei legatione funguntur, ut ponderioribus verbis afferuit, Clemens I. in Epist. 3. de officio Sacerdotis sub initio, omnesque animas sibi creditas habent filios, & tamquam Pater debet filios, quod videt errantes corripere, idè Justianus Imperator novella const. 86., rogit Sanctissimos Episcopos, ut corrigan Judices, & Magistratus, quos viderint minus bene Justitiam administrare, quod & Paulus ad Timot. edixit Epist. 2. c. 4. argue; obsecra, increpa in omni patientia, & doctrina, ex quibus verbis Pauli, etiam clare colligitur; quod non evitabit negligentia notam Episcopos, si semel tantum peccantem corripiat, sed debet iterum, & iterum corripere, si primo, aut secundo non proficit, cum Paulus replicet, argue, obsecra, increpa in omni patientia, Magistratus enim, & Principes, & Reges terræ homines sunt, & ut homines delinquunt, ac propterea sicuti in morbis corporis indigent medico, & medicina, quæ multoties plures propincur, ita, & in morbis animæ indigent spirituali medico, & medicina, etiam plures replicata, & medicus non aliud constitutus est à Deo, quam Episcopus, & sicut Medicus si negligenter curare vulnera ægroti, disimulans ea videre, delinqueret, ita Prælatus, & Episcopus dissimulans excessus, & peccata subditorum, nec corripiens delinqueret, & mortaliter peccaret, ut disertis verbit dixit D. Greg. p. 2. suipastoralis c. 4. relatus in c. sit Rector dist. 43., ubi etiam negligentia causam damnat dicens (sepe namque Rectores improvidi humam amittere gratiam formidantes, loqui libere recta pertimescant, & iterum Greg. relatus in t. epibes dist. 43., ubi mundus ergo à sanguine eorum non esset, si eis Dei consilium annuntiare noluerit, quia cum increpare delinquentes noluerit, eos proculdubio tacendo pastor occidit; quam dissimulationem esse peccatum mortale, pariter dixit glos. in c. Clericis §. non igitur in Vers. dissimulatione dimunitate Eccles., Felin. in c. 1. de tregua, & pace num. 40.

19 Potissimum autem tenetur Episcopus corripere